

بررسی رابطه بین هویت قومی و اعتماد در روابط بین فردی دانشجو معلمان مقطع ابتدایی دانشگاه فرهنگیان ورودی سال ۱۳۹۶

نرگس امامقلی زاده^۱، معصومه آزموده^۲

^۱ دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه آزاد تبریز، تبریز، ایران (نویسنده مسوول)

^۲ عضو هیات علمی دانشگاه آزاد تبریز، تبریز، ایران

چکیده

هویت قومی، همانند هویت ملی، نوعی شناخت از خود و تمایز با دیگران است و به احساس وفاداری و افتخار به نمادهای قومی همچون زبان، مذهب، آداب و مناسک و مفاخر فرهنگی اطلاق میشود. در یک تقسیم بندی مهارت های ارتباطی به سه دسته مهارت های ادراکی، محتوایی و فرایندی تقسیم شده که مهارت های محتوایی و فرایندی جنبه بین فردی دارند و مهارت های فرایندی، مهارت هایی هستند که در برنامه های آموزشی از آنها استفاده می شود. ارائه یک تعریف مشخص و قطعی از اعتماد اجتماعی کاری سخت و نشدنی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانشجو معلمان مقطع ابتدایی دانشگاه فرهنگیان ورودی سال ۱۳۹۶ تشکیل می دهند که از این میان ۳۰ نفر بعنوان نمونه انتخاب شدند. ابزارهای سنجش در این پژوهش پرسشنامه آزمون شایپرو ویلک می باشد. نتیجه تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد: همبستگی مثبت و قوی بین دو متغیر وجود دارد. $p < 0.05$ و $n=30$, $R=0/9$ ؛ نمرات اعتماد در بین روابط فردی با هویت قومی رابطه مستقیم دارد؛ بنابراین، باید مجموعه ای ارزشمند از اعتمادسازی متقابل بین دانشجویان با دانشجویان دیگر، با مدیران دانشگاهی و اساتید، با نهادهای دولتی و مشارکت مؤثر در فعالیت- های اجتماعی ایجاد و تقویت شود.

واژه های کلیدی: هویت، هویت قومی، ارتباط، اعتماد.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱/۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۰۷-۱۰۱